

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

การวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlational Research) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวและปัจจัยทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้แก่ เพศของเด็ก ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ สภาพแวดล้อมที่บ้าน ลักษณะครอบครัว รายได้ครอบครัว และระดับการศึกษาของมารดา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คัดเลือกใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยจับสลากและไม่ใส่คืน มารดาที่นำบุตรมารับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน สังกัดกองทัพเรือ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 126 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนมีนาคม 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของมารดาและบุตร แบบสังเกตสภาพแวดล้อมที่บ้าน แบบสอบถามลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน หากคุณภาพของแบบสังเกตสภาพแวดล้อมที่บ้าน แบบสอบถามลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน หากค่าความตรงของเครื่องมือวิจัยด้วยค่าดัชนีความตรงตรงเนื้อหา (Content Validity; CVI) ได้ค่า CVI ของแบบสังเกตสภาพแวดล้อมที่บ้าน แบบสอบถามลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน ได้เท่ากับ .83, .83 และ 1.00 ตามลำดับ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตสภาพแวดล้อมที่บ้าน และแบบสอบถามพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน มีค่าคูเคอร์ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) เท่ากับ .81 และ .83 และแบบสอบถามลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ มีค่าแอลฟาครอนบาค (α) เท่ากับ .80

วิเคราะห์ข้อมูลด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบขั้นตอน (Standard and Stepwise Multiple Regression Analyses) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. มารดาของบุตรวัยก่อนเรียนมีอายุเฉลี่ย 32.14 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ และอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 96.0) จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 46) รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช (ร้อยละ 30.2) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทหรือพนักงานของรัฐ (ร้อยละ 36.5) รองลงมาคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพหรือแม่บ้าน (ร้อยละ 24.8) มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนเท่ากับ 32,277.78 บาท ในครอบครัวส่วนมากมีจำนวนบุตร 2 คน (ร้อยละ 48.4) รองลงมาในครอบครัวมีจำนวนบุตร 1 คน (ร้อยละ 45.2) มีลักษณะครอบครัว

เด็วมากที่สุด (ร้อยละ 74.6) บุตรวัยก่อนเรียนมีอายุเฉลี่ย 42.98 เดือน ส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.4) และเป็นบุตรลำดับแรกของครอบครัว (ร้อยละ 69.8)

2. สภาพแวดล้อมที่บ้านโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 32.30 คะแนน พฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 37.40 คะแนน และลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 124.80 คะแนน และพบว่าเด็กส่วนใหญ่มีลักษณะเลี้ยงไม่ยากและเลี้ยงไม่ง่าย (ร้อยละ 78.6) รองลงมาเป็นเด็กมีลักษณะเลี้ยงง่าย (ร้อยละ 21.4) ไม่พบเด็กมีลักษณะเลี้ยงยาก

3. ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ และสภาพแวดล้อมที่บ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมการปรับของเด็กวัยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .152, p < .05$, $r = .287, p < .01$) ตามลำดับ เด็กผู้หญิงวัยก่อนเรียนมีพฤติกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.239, p < .01$) สำหรับลักษณะครอบครัว รายได้ครอบครัว และระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน ($p > .05$)

4. สภาพแวดล้อมที่บ้านและเพศของเด็กเป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยสภาพแวดล้อมที่บ้านเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด รองลงมาได้แก่ เพศ (หญิง) ซึ่งตัวแปรทั้งสองสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้ ร้อยละ 12.2

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลตามได้ดังนี้

1. เพศของเด็ก ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ สภาพแวดล้อมที่บ้าน ลักษณะครอบครัว รายได้ครอบครัว และระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน

เด็กผู้ชายมีพฤติกรรมการปรับตัวได้ไม่ดีเท่ากับเด็กผู้หญิง หรือเด็กผู้หญิงมีพฤติกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.239, p < .01$) ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าโดยธรรมชาติลักษณะของเด็กผู้หญิงจะมีการช่วยเหลือตัวเอง และปรับตัวต่อการใช้ชีวิตได้ดีกว่าเด็กผู้ชาย นอกจากนี้วิธีการในการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงกับเด็กชายมีความแตกต่างกันออกไปตามบทบาททางเพศที่เหมาะสม ดังนั้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายได้รับการอบรมเลี้ยงดูในวิถีทางตามบทบาททางเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กหญิงและเด็กชายแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุติมา วงศ์จันกุล (2546) พบว่าเด็กผู้หญิงจะมีพฤติกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชายในด้านสติปัญญา/ การสื่อความหมายด้านหลักและด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน ทั้งในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนอนุบาลเอกชน วิชาวิ สถิรังกูร (2546) ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัว

ของผู้ป่วยแรกเกิด - 5 ปี พบว่าเด็กผู้หญิงมีคะแนนสูงกว่าเด็กผู้ชาย แสดงว่าเด็กผู้หญิงมีพฤติกรรมการปรับตัวที่ดีกว่าเด็กผู้ชาย เช่นเดียวกับการศึกษาของ คำพวง ห่อทอง (2548) พบว่าเด็กผู้หญิงมีพฤติกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชายทุกด้านทั้งในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสุรินทร์ และการศึกษาของ ธรรมบุญ สุทรพจน์ โสภณ (2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเล่นและพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครพบว่า เด็กผู้หญิงมีพฤติกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชายทั้งรายรวมและรายด้าน และสอดคล้องกับเมอร์เซอร์ Mercer (1978) กล่าวว่าพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กเป็นความสามารถของเด็กในการกระทำพฤติกรรมตามบทบาททางสังคมได้อย่างเหมาะสมกับระดับอายุและเพศ และเป็นกรกระทำที่สอดคล้องหรือเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมที่เด็กอยู่

ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .152, p < .05$) หมายถึงเด็กวัยก่อนเรียน ที่มีลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ที่ยังดี เด็กก็จะยังมีพฤติกรรมการปรับตัวได้ดีขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า เด็กวัยก่อนเรียนส่วนมากเกือบร้อยละ 80 เป็นเด็กที่มีลักษณะปานกลาง คือเลี้ยงไม่ยากและไม่ง่าย จึงอภิปรายได้ว่าเด็กวัยก่อนเรียนที่มารดานำมารับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวันนี้มีพฤติกรรมการปรับตัวดี แต่ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเด็กเหล่านี้ต้องใช้เวลาและความพยายามมากในการมีพฤติกรรมการปรับตัวเมื่อเข้ามาอยู่ในสถานที่ใหม่ที่แตกต่างจากบ้าน อย่างไรก็ตาม ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ของเด็ก เป็นสิ่งที่ได้มาจากพันธุกรรมและการเลี้ยงดู ซึ่งเด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในครั้งนี้มาจากครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูแตกต่างกัน ดังนั้นตัวแปรการเลี้ยงดูเด็กจึงเป็นตัวแปรที่ควรสนใจศึกษาให้ลึกซึ้งมากขึ้นในการศึกษาต่อไป

สภาพแวดล้อมที่บ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .287, p < .01$) หมายถึงเด็กวัยก่อนเรียนถ้าที่บ้านมีลักษณะสภาพแวดล้อมที่ยังดี และเหมาะสมกับวัยเด็กเหล่านั้นก็จะยังมีพฤติกรรมการปรับตัวได้ดีมากขึ้น ซึ่งอภิปรายได้ว่าเด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่ชอบการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้ของวัยนี้จะผ่านการเล่น และเด็กในวัยนี้จะเริ่มเล่นกับเพื่อนเป็นกลุ่ม พอใจกับการเล่นที่เกี่ยวกับสังคมของผู้ใหญ่มักเล่นเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน (วราภรณ์ รักรวิชัย, 2540) ซึ่งถ้าพ่อแม่มีบทบาทในการจัดหาของเล่นดูแลจัดหาสถานที่ กระตุ้นทางวาจาที่เหมาะสม ให้พ่อแม่มีส่วนร่วมับกิจกรรมของเด็ก จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้พัฒนาการด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคมมีการปรับตัวกับบุคคลอื่น สิ่งแวดล้อม และเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ แบริดเจอร์และครอลเวล (Bradley & Caldwell, 1979) พบว่า เด็กที่มารดามีความรับผิดชอบตบสนองลูกอย่างอารมณ์ดีและใช้คำพูดที่นุ่มนวลอ่อนโยนด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกตลอดเวลา มีการจัดหาของเล่น ที่เหมาะสมกับ

วัยให้เด็กจะแสดงความสามารถทางสังคมและภาษาเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552) ที่พบว่าตัวแบบในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก บิดา มารดา ครูและเพื่อน ร่วมวัย รวมทั้งสิ่งที่เห็นจากโทรทัศน์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กวัยนี้มาก

ลักษณะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) หมายความว่า ลักษณะครอบครัวแบบเดี่ยว ที่มีเฉพาะบิดา มารดา และบุตรหรือครอบครัวที่มีญาติคนอื่น ๆ อยู่รวมกันกันในครอบครัวเดี่ยวนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่ เป็นครอบครัวเดี่ยวร้อยละ 74.6 และจากการพูดคุยกับมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนพบว่า ถึงจะแยก ครอบครัวออกมาอยู่เฉพาะพ่อ แม่ ลูกและก็ยังมีการติดต่อกันไปมาหาสู่กับญาติ พี่ น้องเป็นประจำ อีกทั้งมีลักษณะเอื้อเพื่อเกื้อกูล คอยดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันเป็นลักษณะเด่นของครอบครัว ไทย เหล่านี้ทำให้ความแตกต่างระหว่างครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายในสังคมไทยมีน้อย และถึงแม้จะมีบุคคลอื่นมาอยู่ในครอบครัวและบุคคลเหล่านั้นก็ยังต้องทำงานนอกบ้าน ส่งผลให้ เด็กวัยก่อนเรียนที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายมีพฤติกรรมการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ทำให้พบว่าลักษณะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน

รายได้ครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) หมายความว่า รายได้ของสมาชิกในครอบครัวทุกคนรวมกันของ เด็กวัยก่อนเรียนไม่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ จารุณี ป็องพาล (2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมส่งเสริมการเล่น ของบิดา มารดากับพฤติกรรมปรับตัวของเด็กปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร พบว่าครอบครัวที่มี ระดับฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันเด็กวัยก่อนเรียนมีแนวโน้มไม่ได้มีพฤติกรรมปรับตัวดีกว่า กัน แต่แตกต่างจากการศึกษาของภาวินี อ่อนนาค (2541) พบว่าเด็กวัยก่อนเรียนที่ครอบครัวมี สถานภาพทางเศรษฐกิจสูงมีพฤติกรรมปรับตัวดีกว่าเด็กที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจ ต่ำ ส่งผลให้เด็กวัยก่อนเรียนที่อยู่ในครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีพฤติกรรม การปรับตัวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่ารายได้ของครอบครัวยังเป็นปัจจัยที่ไม่แน่นอนว่าจะ ทำนายพฤติกรรมปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้หรือไม่ จึงควรศึกษาอิทธิพลของรายได้ ครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนเพิ่มมากขึ้น

ระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อน เรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) หมายความว่า ระดับการศึกษาของมารดาไม่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุติมา วงศ์จันกุล (2546) พบว่าเด็กปฐมวัยที่ระดับการศึกษาบิดามารดาแตกต่างกันมีแนวโน้ม

พฤติกรรมกรรมการปรับตัวไม่แตกต่างกัน และการศึกษาของ ธรรมบุญ สุนทรพจน์ โสภณ (2548) ที่พบว่าพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกันในบิคามารดาที่มีระดับการศึกษา ทำให้พบว่าระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน แต่แตกต่างกับการศึกษาของ ภาวิณี อ่อนนาค (2541) และ คำพวง ห่อทอง (2548) ที่พบว่า เด็กวัยก่อนเรียนที่บิคามารดามีระดับการศึกษาสูงกว่ามีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กวัยก่อนเรียนที่บิคามารดามีระดับการศึกษาต่ำกว่า ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับอิทธิพลของระดับการศึกษาของบิดา และ/ หรือมารดา เนื่องจากยังเป็นปัจจัยที่ไม่แน่นอนว่าจะทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้หรือไม่

2. เพศของเด็ก ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ สภาพแวดล้อมที่บ้าน ลักษณะครอบครัว รายได้ครอบครัว และระดับการศึกษาของมารดา สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวทำนายทุกตัวได้แก่ เพศของเด็ก ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ สภาพแวดล้อมที่บ้าน ลักษณะครอบครัว รายได้ครอบครัว และระดับการศึกษาของมารดา สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้ ร้อยละ 15.7 ($F_{6, 119} = 3.701, p < .01$) มีตัวทำนายสองตัวเท่านั้นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือสภาพแวดล้อมที่บ้านเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด ($\beta = .258; t = 3.015, p < .05$) และรองลงมาคือ เพศของเด็ก (เพศหญิง) ($\beta = .201; t = 2.352, p < .05$) ตัวทำนายทั้งสองนี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนได้ ร้อยละ 12.2 ($F_{2, 123} = 8.545, p < .001$) อภิปรายได้ว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมที่บ้านที่ดีและเหมาะสมกับวัยของเด็กเหล่านั้นเด็กก็จะยังมีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวได้ดีและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และเด็กผู้หญิงจะมีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชาย สอดคล้องกับ วอชส์ (Wachs, 1993) พบว่าการกระตุ้นทางวาจาของผู้เลี้ยงดู ซึ่งคือลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมที่บ้านของเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวและของเล่น หนังสือนิทาน หรือภาพต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการ ประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กให้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและเต็มศักยภาพ (จิตตินันท์ เตชะคุปต์, 2547) และสอดคล้องกับ วราภรณ์ รักวิจัย (2540) พบว่าพ่อและแม่ที่มีโอกาสได้เล่น ได้พูดคุยกับลูก ให้ความลูกในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นนิทาน วาดรูป พาไปเที่ยว เป็นการสร้างความใกล้ชิดความเข้าใจกันมากขึ้น เด็กได้รับความรัก ความอบอุ่น ได้รับการแนะนำ จากพ่อแม่ขณะทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านั้น เด็กจะมีแนวโน้มเป็นผู้ที่อ่อนโยน ไม่ก้าวร้าวปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่าย ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนส่วนเพศของเด็ก (ผู้หญิง) ที่ทำนายพฤติกรรมกรรมการปรับตัวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุติมา วงศ์วิจันกุล (2546), วิภาวี สติรังกูร (2546), คำพวง ห่อทอง

(2548) และเมอร์เซอร์ (Mercer, 1978) ซึ่งรายละเอียดได้อภิปรายไว้ก่อนหน้านี้แล้ว ทั้งนี้แสดงว่าเด็กผู้หญิงก่อนเรียนมีพฤติกรรมการปรับตัวดีกว่าเด็กผู้ชาย

ข้อเสนอแนะ

การนำผลวิจัยไปใช้

1. พยาบาลเด็กควรเยี่ยมบ้านที่มีเด็กวัยก่อนเรียนเพื่อให้คำแนะนำมารดาในการจัดสภาพแวดล้อม สิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งการเล่น พุดคุย และอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนของบิดามารดา เพื่อช่วยส่งเสริมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียนให้ดียิ่งขึ้น
2. ให้คำแนะนำมารดาในการเลี้ยงดูเด็กผู้ชายวัยก่อนเรียนให้ช่วยเหลือตนเองและมีสังคมมากขึ้น

การทำวิจัยขั้นต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ลำดับการเกิด สัมพันธภาพภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน
2. ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน ตามระยะเวลาที่ได้รับบริการในศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน เพื่อศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กตามความแตกต่างของระยะเวลาดังกล่าว หรือทำการศึกษาแบบติดตามระยะยาว (Longitudinal study)
3. การศึกษาครั้งนี้มารดาเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยก่อนเรียน โดยให้ครู หรือพี่เลี้ยงตอบแบบสอบถาม เพื่อได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มาจากการดาของเด็กวัยก่อนเรียน ที่อยู่ในเขตอำเภอสตหีบเท่านั้น จึงต้องระมัดระวังในการนำผลการวิจัยไปอธิบายกับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่ต่างไปจากนี้
2. ในเครื่องมือแต่ละชุด มีบางข้อคำถามที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อการเกิดความสัมพันธ์กันเองในข้อคำถาม (Autocorrelation) ได้ แต่อย่างไรก็ตามจากการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติของการวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันเองในข้อคำถาม (Autocorrelation)